

vidst at klare ikke alene sig, men adskiligt andet, bl. a. ogsaa Angrebene fra det danske Socialdemokrati, saaledes Udtalelserne fra det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), er Rockefeller, som jo rigtigt ogsaa er en ualmindelig formuende Mand. Han bryder sig Pokker om Alverdens Forfatningsprivilegier, han klarer sig storartet uden dem. Det eneste, jeg i øvrigt føler Trang til at sige angaaende Spørgsmaalet Rockefeller, er, at jeg synes, det er herligt, at der dog er een Mand i Verden, som ikke bryder sig det allerfjerneste om det danske Socialdemokratis Bravader. Han lader dem tale frem og tilbage, nedsætte Kommissioner o. s. v., o. s. v., han bryder sig ikke en Snus om det. Jeg tror ikke en Gang, han gider kige efter, hvad de Herre siger. Han sætter Petroleumsprisen og lader de Herrer betale. Der er noget uendeligt velgørende heri. Men jeg tror, at den ærede Regering og dens Parti ikke alene i dette Tilfælde, hvor de har Rockefeller i Ryggen, men ogsaa ellers skulde vænne sig til, og at vi alle skulde vænne os til, ikke at lade os imponere af de socialdemokratiske Bravader, men tage dem paa den Rockefellerske Façon; gjorde vi det, tror jeg, meget her i Landet vilde blive bedre. Navnlig kunde det være, at vi derigennem undgik nogen Sinde at faa et Folketing, der kom til at ligne det Fremtidsbillede, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) udkastede, dette Fremtidsbillede, hvor Rigsdagen ikke længere var nogen almindelig Rigsdag, men „en Bondefangerkneipe, hvor Tilværelsen blev udholdelig for alle andre end politiske Falskspillere“. „Politiske Falskspillere“ hm — ja det er jo allerede meget slemt, men vi skal endnu højere op, op til det værste, som det ærede Medlem kan tænke sig, det er: „Studeprangere“. Nu er Studeprang i og for sig en yderst hæderlig Beskæftigelse. Det at handle med Køer er fra Samfundets Synspunkt set en Beskæftigelse, der er mindst lige saa god som den at være Fører for Socialdemokratiet. Men jeg kan alligevel godt forstaa det ærede Medlem, for han kender vel ikke til andre Køer end dem, han saa ofte ser paa Isen foran sig, og jeg forstaa, at han derfor anser det for noget overordentlig forkasteligt at være Studepranger. Der skal da ogsaa tilføjes et Epitheton, det ærede Medlem siger ikke simpelt hen: „Studeprangere“, men „Studeprangere af laveste Rang“. Guderne maa vide, om vi ikke kommer til at se det ærede Medlem hygge sig i *det* Selskab. Det var maaske ikke umuligt.

Jeg vender tilbage til Spørgsmaalet om Tilvejebringelsen af konservative Garantier. Jeg ønsker der at sige, at netop fordi det, man derved bør beskytte, ikke er Formuer, end mindre Hartkorn eller store Formuer, men de store til Grund liggende Principper i Samfundet, paa den ene Side den private Erhvervsdrift, paa den anden Side den personlige Ejendomsret, og netop fordi der synes at være saa at sige uoverkommelige Vanskeligheder — det frygter jeg i alt Fald — ved at skabe et Lands-ting, der særlig skulde være Værnet for den private Erhvervsdrift og den personlige Ejendomsret, er der — naar man nu endelig vil have den lige og almindelige Valgret og, vel at mærke, vil gennemføre den paa loyal og effektiv Maade, hvilket vil sige gennem Forholdstalsvalg — en Mulighed for indenfor Rammerne af et *Etkammerssystem* at skabe konservative Garantier. Jeg tror nemlig, at de paagældende Garantier ligger paa helt andre Omraader end der, hvor man i Øjeblikket søger dem, f. Eks. paa et saadant Omraade som Skærpe-elsen af Grundlovens Bestemmelse om Ejendomsrettens Ukrænkelighed. Den nuværende Bestemmelse om Ekspropriation, hvor Almenvellet kræver det, er af en saa laks Beskaffenhed, at et eventuelt socialistisk Flertal med den i Haanden med tilsyneladende Grundlovsmæssighed kan gennemføre hele den socialistiske Fremtidsmusik. Hvis man fik Garantier paa saadanne Punkter, vilde det have langt større Betydning. Og da der, som sagt, er visse Samfundsklasser, deriblandt Arbejdsgiverne, der ifølge Sagens Natur altid vil være i Mindretal, kunde man lige saa godt, maaske nemmere, beskytte dem under et Etkammerssystem ved at gøre en Række Sagers Afgørelse afhængig af et *lvalificeret Flertal*. Det er overordentlig interessant, at den Mand, som har tænkt de største politiske Tanker her i Landet, nemlig Andræ, selve Forholdstalsvalgmaadens Fader, ihvorvel han paa sin Vis var en overordentlig konservativ Mand, var en udpræget Tilhænger af Etkammersystemet. Andræ har sagt de yderst betegnende Ord, at der egentlig ikke i dette Land findes Elementer til derpaa at bygge et virkeligt Førstekammer, derfor, siger han, fører Tokammerssystemet og *maa* det altid føre til en kunstig Adskillelse af de Elementer, hvoraf man skal sammensætte den lovgivende Magt, og en kunstig Adskillelse, hvorved man ligesom æggende fjerner de to Yderkanter fra hinanden i Stedet for paa en naturlig og simpel Maade at faa Forhol-